

Dag mensen.

Ik voelde me altijd al anders en vooral de voorbije twee jaar had ik daar last van. Nu krijg ik voor mijn tweede en laatste jaar gon-begeleiding. Dit heeft me echter veel geholpen. Ik ben nu 16 jaar en zit in het vierde lichamelijk opvoeding. Niet echt een richting die ze mij aanraden voor iemand met autisme. Maar ik hou van sport en ook al weet ik dat het heel moeilijk zal zijn om sportleerkracht te worden en te zijn.

Mijn kleuterschool herinner ik mij niet veel van maar van mijn ouders en familie heb ik gehoord. Dat het niet de makkelijkste jaren waren. Ik kon dus niet samenspelen met andere kinderen en ze noemde me vaak ook een vervelend en moeilijk kind. In de leerjaren beterde het daar ook niet echt op. Ik werd nog agressiever en geslotener dan ik al was door de pesterijen. In het vijfde leerjaar heeft mijn moeder die al lang dacht aan die richting van autisme mij laten onderzoeken. Omdat mijn moeder sociaal assistente had gestudeerd en werkte in een omgeving van zulke mensen. Het resultaat heb ik echter zelf pas drie jaar later gehoord gekregen. Van die momenten is het gebeterd. Ik begreep echter meer. En probeerde mij daar op aan te passen. Eerst wilden mijn ouders mij niks zeggen. Maar toen het in het eerste middelbaar uit de hand liep hebben ze mij het dan toch verteld. Maar helaas het kalf van dat jaar was al lang verdrongen. Ik besloot met dat ik mijn jaar moest overdoen ook meteen een nieuwe start te maken in mijn leven. Helaas vonden mijn ouders en familie dat niet echt goed ze dachten immers dat ik mezelf ging kapot maken bij wijze van spreken.

Dus heb ik achter de rug van mijn ouders en familie informatie op gezocht op internet en boeken. Dit heeft me enorm vooruit geholpen. Nu begreep ik waarom ik toch zo nauw verbonden was met tijd. En altijd maar een horloge bij had en alles stipt wilde weten. Dus nu ik wist wat er met me anders was ging het twee jaar beter met me. Maar toen ik naar de tweede graad ging dachten sommige dat ik hoogbegaafd was. Wat dus onterecht bleek ik ben normaal begaafd. Maar mijn eq was helaas heel laag.

Sociale contacten

Tot vorig jaar had ik weinig sociale contacten. Ondanks dat ik dacht dat het op het internaat wel ging beteren. Nu zit ik op een ander internaat waar er meer geïnformeerd is over asperger. Ik wilde wel veranderen maar het lukte niet. Al mijn vriendschappen verwaterde. Maar ik leerde ook anderen mensen met asperger kennen waardoor ik sneller kon zien wat er bij mij ook mis liep. En ik dus kon verhelpen. Sinds dit jaar ben ik sterker geworden maar val ik ook meer. Maar ik wil groeien. En sinds ik rechtuit ben heb ik meer vrienden. Sommige reageren dan van laat me met rust. En velen zeggen je blijft voor ons dezelfde en als je er zo tegen komt dat doet je echt wel deugd. Daar kun je je aan recht trekken als het even niet meer gaat. Ook de relatie met mijn ouders en familie is sterk verbeterd hierdoor. Ik ga heel vaak heel vroeg slapen omdat ik na een gewone dag heel moe ben van me in te spannen en daar komen mijn negen uren sport van door de week dan ook nog eens bij. En mijn hobby's maar nu kan ik tenminste slapen want vroeger was mijn geest alleen maar moe. En nu zijn ze beide moe.

Studie

Ik doe nu zoals ik al zei lichamelijk opvoeding. Dat is tso omdat ik heel veel hinder van mijn asperger heb in het aso. Maar nu mijn klasgenoten en mijn leraren zijn ingelicht lukt het heel wat beter. En kan ik meer mezelf zijn. Ik weet nog niet wat ik later wil doen. Maar daar heb ik nog wat tijd voor.

Ik krijg nu vaak te horen dat ik erg sterk geworden ben. Dit heb ik echter te danken aan mijn vrienden, familie en anderen. Want alleen kan ik niet sterker worden.

Dit is een persoonlijke Point of view:

Te lezen op www.outsider.net

©Rechten van het geschrevene berusten bij de auteur. Het geschrevene kan vrij gebruikt worden in sociale kring zolang daar geen geld voor gevraagd of aan verdiend wordt!

Angsten

Helaas krijg ik niet afgerekend met mijn angst voor ander mensen. Dat is dus niet echt handig met samenwerken ook niet bij lo. Maar samen met anderen overwin ik ze ooit wel eens. Ik heb niet echt schrik van andere zaken maar gewoon met omgang van mens en om mijn vrienden te verliezen door mijn asperger. Ik ben ook erg bang om niet voorbereid te zijn op sommige zaken.

Obsessies en routines

Ik zit nu op internaat voor de structuur en omdat er daar vaak dezelfde routines zijn. Ik leer er daar ook mee omgaan met veranderingen in routines. Van obsessies heb ik soms wel veel hinder. Ik heb dat vooral als ik naar iemand opkijk dat ik daar zo ver in ga dat het bij mij echt hinderlijk is en ook die voor dat persoon. Ook in sommige onderdelen dat verandert regelmatig vroeger was dat knutselen of sport maar gelukkig begin ik dat af te leren. Al herval ik snel.

Prikkel- en informatieverwerking

Ik heb vooral moeite om bij een gesprek te blijven. Ik hoor bijna alles even hard. Dat is ook erg ambetant als we met ons allen eten op internaat en thuis. En vaak heb ik daarna ook hoofdpijn. Mijn gehoor en mijn tast zijn het irritantste vooral bij de lessen waar we groepswork moeten doen. Of op de speelplaats. Ik hoor sommige zaken veel vlugger dan anderen. Ook als iemand mij onverwacht een schouderklopje of zo geeft of mij corrigeert blokkeer ik meestal. Dat is dus heel ambetant. Vroeger gaf ik bijna nooit knuffels nu gaat het daar al wat beter mee. Wat ook heel hinderlijk is is dat iedereen denkt ah die heeft niet graag lichamelijk contact dus die heeft geen nood aan een knuffel of een schouderklopje. Dat is dus een heel groot misverstand. Ik ben er mee leren omgaan. En ik vraag meestal of ik iemand een knuffel mag geven of niet de meeste vinden dat raar voor mij is da normaal want niet iedereen heeft dat even graag. Ook begin ik vaak te dromen

Vaak heb ik ook moeilijkheden met teksten schrijven of praten mijn zinnen zijn vaak veel te lang. Of zijn in te correcte taal. Ik heb er lang over moeten doen om niet meer algemeen nederlands te spreken maar gewoon een tussentaal. Ik ben ook erg pietje perfect en leg de lat voor mezelf te hoog.

Een relatie houden lukt mij echter nog niet. Ik kan niet meepraten over vriendjes of over jongens. Dat begrijpen sommige van mijn vrienden heel moeilijk. Ook omdat ik nog een extra probleem heb is dat ik nu vooral in meisjes ben geïnteresseerd en dat nog niet aanvaard is in de maatschappij. Dit gaat nog over zeggen mijn ouders en andere volwassenen omdat ik nog in de puberteit zit.

Soms heb ik van die buien dat ik tegen vreemden heel goed gesprek heb soms een iets te eerlijk gesprek en soms te terug getrokken ben dit is voor mij nog allemaal zoeken. Ik heb ook moeilijkheden met te liegen.

Ik heb het nu zwaarder ik ben vaker moe of ik heb soms meningsverschillen. Maar nu ben ik wel gelukkiger

F.

Dit is een persoonlijke Point of view:

Te lezen op www.outsider.net

©Rechten van het geschrevene berusten bij de auteur. Het geschrevene kan vrij gebruikt worden in sociale kring zolang daar geen geld voor gevraagd of aan verdiend wordt!